

De andre to Ændringsforslag ere af mere formel Natur, men ere nødvendige Følger af de Ændringer, der ere foretagne i Lovforslaget i det andet høje Ting. Det første af disse Ændringsforslag gaar ud paa, at 2det Stykke af § 1 udgaar. Der staar her: „Saafremt et saadant Institut har Filialer, bliver hver af disse i den her omhandlede Henseende at anse som et særskilt Institut“.

Der er baade i det andet høje Ting og i dette Ting rejst forskellige Tvivl om, hvad man forstaar ved „Filial“, og man er ikke bleven rigtig klar herover. Det vil derfor være naturligt at stryge hele denne Bestemmelse, saaledes at man kun holder sig til Hovedkontoret, hvor man har alle Oplysningerne, og hvor man kan opgive nøjagtigt, hvor store Beløb Sparekasseindskuddene andrage ved Regnskabsaarets Udgang. Det var maaske naturligt, om denne Bestemmelse var sat ind i det oprindelige Forslag. Den er ifølge Udtalelser i Folketinget sat ind af Hensyn til Maksimalgrænsen, for at intet Institut skulde kunne unddrage sig at betale noget, det burde betale. Men da Bestemmelsen om Maksimalgrænsen er falden bort, er der absolut ingen Nødvendighed for at beholde Slutningsbestemmelsen i § 1. Den er baade overflødig og tilmed vildledende. Det vil derfor være naturligt at lade hele Stykket gaa ud.

Det tredje Ændringsforslag gaar ud paa, at i 3die Linie efter „Instituts“ udgaa Ordene „den 31. Marts samme Aar eller den 31. December“. Jeg mener, at ogsaa denne Ændring er en Følge af den Forandring, der er foregaaet i det andet Ting med Lovforslaget. Det var oprindeligt bestemt, at det af de paagældende Institutter udrede Beløb skulde være  $\frac{1}{30}$  Promille aarlig af Sparernes Tilgodehavende. Naar man havde denne faste promille, kunde man sige, at man rettede sig efter Regnskabet i det samme Aar. Men naar det som her er bestemt, at Promillen skal fastsættes ved de aarlige Finanslove, vilde det i hvert Tilfælde for indeværende Aar, fordi Finansaaret udløber den 31. Marts, være umuligt at lægge det samme Aars Regnskab til Grund, som først udløber den 31. Marts. Det vil være nødvendigt at lægge det foregaaende Aars Regnskab til Grund. Derfor er Ændringsforslaget stillet, fordi det er umuligt at udføre Loven med den Bestemmelse, der nu staar. Det kan være, at man i Praksis kunde finde andre Maader at indrette sig paa, men vi bør dog her affatte

Lovene saa klart, at man ikke behøver Fortolkninger bagefter om, hvorledes de skulle udføres.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Flertallets Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

**Jørgen Berthelsen:** Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke kunnet indse Nødvendigheden af de Ændringsforslag. Flertallet har stillet. Efter Ændringsforslag Nr. 1 vil det mindste Beløb, nogen Sparekasse faktisk kommer til at betale, blive 1 Kr., idet Ørebeløb, som fremkomme ved Bidragenes Udregning, bortfalde ifølge § 2. For saa vidt naar man ikke det, som tilsigtes, nemlig at man, naar man sletter Maksimalgrænsen, saa ogsaa vil have Minimalgrænsen slettet. Mindretallet har, som sagt, ikke kunnet indse Nødvendigheden af denne Ændring.

Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa, at 2det Stykke i § 1 udgaar. Denne Bestemmelse er ganske vist overflødig, efter at man i Folketinget har slettet Maksimalbeløbet 600 Kr., men jeg kan heller ikke se, at den gør nogen Skade.

Ændringsforslag Nr. 3 kan maaske være rigtigt nok overfor Bestemmelsen om, at Promillen bestemmes ved de aarlige Finanslove, men selv om dette ikke kan ske, vil der dog altid være den Udvej at fastsætte Promillen ved Tillægsbevillingsloven.

Lovforslaget er et lille Lejlighedsforslag, som neppe vil komme til at eksistere ret længe. Naar Betænkningen fra Sparekassekommissionen kommer og forhaabentlig resulterer i Vedtagelsen af en Lov, vil det foreliggende Forslag sikkert blive overflødig. Folketinget har jo enstemmigt kunnet acceptere Forslaget; Udvalget her i Tinget har ikke fundet Anledning til at foreslaa større eller mere indgribende Ændringer end de her foreliggende, og jeg skal derfor anbefale, at Lovforslaget vedtages i Folketingets Affattelse, og tilraader ærede Medlemmer at stemme imod de stillede Ændringsforslag.

**Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen):** Efter det foreliggende Lovforslag skulle Sparekasserne fremtidig selv betale Udgiften ved Tilsynet. Det glæder mig, at baade Folketing og Landsting ere enige i dette Princip. Landstingets Udvalg har erklæret, at det tiltræder Princippet, men Udvalgets Flertal har ment det nødvendigt at foreslaa nogle Ændringer. Jeg ser ikke nogen streng Nødvendighed derfor. Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i Folketinget med